

Magyar Köztársaság
Alkotmánybírósága részére

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

INDÍTVÁNY

a médiát és a hírközlést szabályozó egyes törvények módosításáról szóló 2010. évi LXXXII. törvény alkotmányellenességének megállapítására

Indítványozó: Mesterházy Attila

Lendvai Ildikó

Mandur László

Hiller István

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírottak: Mesterházy Attila, Lendvai Ildikó, Mandur László, Hiller István (*cím*) mint a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselői kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy az 1989. évi XXXII. tv. 1.§ b.) pontjában meghatározott jogkörében eljárva, a 21.§ (2) bekezdése valamint a 37.§-a alapján a 2010. évi LXXXII. Törvény alkotmányellenességének megállapítását és a fent nevezett jogszabálynak a kihirdetésre visszamenőleges hatállyal történő teljes megsemmisítését. Kérelmünk anyagi jogi alapja az Alkotmány 2. § (1) bekezdés, 7.§ (1) bekezdése és a 61. §. Kérelmünkben kifejtjük, hogy **a törvény által létrehozott intézményrendszer, a testületek összetétele egyoldalú és meghatározó befolyást biztosít a kormány illetve a kormánypártok delegáltjainak, kinevezettjeinek és jelöltjeinek, mind a médiavilág egészére nézve jelentős jogkörökkel rendelkező Médiatanácsban, mind az objektív tájékoztatásban külön felelősséget viselő közszolgálati médiumok tulajdonosi testületében.** Ez olyan befolyásolási lehetőséget teremt, amely súlyosan sértheti a média függetlenségének és szabadságának alkotmányos követelményét, a kiegyensúlyozott tájékoztatás garanciarendszerét, a vélemények sokszínűségének megjelenítését és mindezek következtében csorbítja az állampolgárok tájékozódási jogát. Az intézményrendszerhez fűződő aggályok mellett kifogásoljuk a közszolgálati média finanszírozásának szabályzását is, amelynek hiányosságai és átláthatatlansága tovább csorbítja a közszolgálati média függetlenségét. Beadványunkban kifejtjük a törvény egészének közjogi érvénytelenségére vonatkozó érveinket is. Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a beadványt – a lehetőségekhez mérten - sürgősséggel szíveskedjenek elbírálni, tekintettel az alábbiakban kifejtettekre.

I. Az egyoldalú befolyásolás lehetőségét megteremtő intézményrendszert érintő, megtámadott jogszabályok

A 2010. LXXXII. tv 16.§ szerint a Médiatanács elnökét és tagjait az Országgyűlés – a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával – 9 évre választja egyidejű, listás szavazással.

A Médiatanács tagjaira a törvény hatálybalépését követő első alkalommal történő választást megelőző jelölés során az országgyűlési képviselőcsoportok egy-egy tagjából álló mandátumarányos eseti jelölőbizottság (a továbbiakban: jelölőbizottság) egyhangú szavazással tesz javaslatot. A konszenzus elmaradása esetén a javaslatot 2/3-os szavazattöbbséggel teszik

meg.

A jelölőbizottság tagjai minden szavazás során az őket jelölő országgyűlési képviselőcsoport létszámának megfelelő mértékű szavazattal rendelkeznek.

A 2010. LXXXII. tv 21.§ szerint a Közalapítvány kezelő szerve a Kuratórium.

A Kuratórium az Országgyűlés által választott 6 tagból és az e törvényben meghatározott szervezet által delegált elnökből és a szintén általa delegált egy további tagból áll.

Az Országgyűlés a Kuratóriumba egyenkénti szavazással – nem listás módon – 6 tagot választ a jelenlevő képviselők kétharmadának szavazatával.

Az Országgyűlés által a Kuratóriumba választható tagok felét a kormánypárti, másik felét az ellenzéki képviselőcsoportok jelölik. A kormány-, illetve az ellenzéki oldalhoz tartozó képviselőcsoportok egymás között állapotnak meg az adott oldal által jelölhető személyekről.

A Kuratórium elnökét és egy további tagját a Médiatanács delegálja 9 évre.

Fenti jogszabályok **a média irányító testületeiben a kormányoldal egyoldalú befolyását biztosítják** a következők szerint:

1. A Médiatanács, valamint a Kuratórium tagjai és közszolgálati műsorszolgáltatók vezetői tekintetében, az elfogadott módosítások **felszámolnak minden garanciát, amely annak kiküszöbölésére irányul, hogy egy vagy több parlamenti párt kétharmados többsége birtokában kizárólag saját jelöltjeit választhassa meg ezen posztokra.**

2. Tovább súlyosbítja az Alkotmányvétsést, hogy a kormánypártok a kétharmados **többségüket már a jelöltállítás során is érvényesíthetik**, mivel a jelölőbizottságban a bizottság tagjai az általuk képviselt párt parlamenti mandátumszámának arányában rendelkeznek szavazati joggal. Ezzel a kormány, illetve a pillanatnyi parlamenti többség olyan közvetett befolyásra tesz szert a közmédia irányításában, amit egyrésztől **már a jelölési szakaszban felszámolja a paritásos rendszert, másrésztől aktuális (kizárólag parlamenti) erőviszonyokat több választási ciklusra kiterjedően konzervál.**

3. Mindezek következtében nemcsak az kifogásolható, hogy a jelölés folyamatában illetve ennek következtében a Médiatanácsban, valamint a kuratóriumban is egyoldalú politikai befolyás keletkezik, hanem az is, hogy a jelenlegi politikai erőviszonyokat a testületek összetétele az esetleges változásokra való tekintet nélkül 9 évre képezi le.

4. A törvényalkotó az eddig három, egymástól független Magyar Rádió Közalapítvány, Magyar Televízió Közalapítvány és a Hungária Televízió Közalapítvány helyett létrehozza a Köszolgálati Közalapítványt a közszolgálati műsor- és hírszolgáltatás függetlenségének biztosítására. A Közalapítvány kezelőszerve a Kuratórium, melynek összesen, az elnökkel együtt 8 tagja van. Ezen 8 tag közül 6 tagot az Országgyűlés delegál a Kuratóriumba úgy, hogy a tagok felét kormánypárti, másik felét ellenzéki pártokhoz tartozó képviselőcsoportok jelölhetik. A fennmaradó 2 tagot, pontosabban a Kuratórium elnökét és egy tagot a Médiatanács delegálja. Ezáltal, jelen pillanatban, **az Országgyűlésben 2/3-os többséggel rendelkező kormányzó pártszövetség így nemcsak a Médiatanács összetételét határozhatja meg kénye-kedve szerint, hanem a Közalapítvány Kuratóriumába is a törvény által biztosított 3 tagon kívül a szintén a kormánypártok által meghatározott Médiatanács még egy tagot, illetve elnököt delegálhat, így 5:3 arányban eltorzítja a kormánypárti és az ellenzéki tagok súlyát.**

5. A törvénymódosítás **felszámolja a Médiatanács jogelődjének, az ORTT-nek a döntési mechanizmusaira vonatkozó paritás elvét**, mely az Országgyűlésben frakcióval rendelkező pártok delegáltjainak szavazati arányát egyenlő mértékben osztotta meg ellenzéki és

kormánypártok között.

6. A fentiekén túl **aggályos a Médiateanács elnökének megválasztása** is. Míg a korábbi Médiatehatóság Elnökét az Országgyűlés a Miniszterelnök és a Köztársasági Elnök együttes jelölése alapján választotta meg, a Médiateanács elnökének személye, a módosítás eredményeként közvetlenül a végrehajtó hatalom fejéhez, a Miniszterelnökhöz kötődik, aki a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság elnökét nevezi ki és mint ilyen, a Hatóság Miniszterelnök által kinevezett Elnöke a kinevezés tényével és időpontjában a Médiateanács elnökjelöltjévé válik, aki megválasztását megelőzően is, szavazati jog nélkül ugyan, de gyakorol jogköröket. A Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság, valamint a Médiateanács Elnökének perszónaluniója révén **a Miniszterelnök határozza meg** utóbbi személyét, ezt az Országgyűlés csak megerősíti.

7. Kifogásoljuk a Közzolgálati Kuratórium elnökének jelölésére és a megválasztására irányuló szabályozást is. A módosított Rttv. a Kuratórium elnökére vonatkozóan **nem határoz meg szakmai alkalmassági követelményt**.

A Kuratórium Elnökének személyéről a kormányoldali többség szerint működő Médiateanács dönt.

E szabályozás értelmében **a tulajdonosi jogokat gyakorló kuratóriumi elnök személyéről az Országgyűlésnek nincs is lehetősége szavazni**.

A Kuratórium elnökének és további egy – a Médiateanács által delegált tagjának – megválasztása így az Országgyűlés megkerülésével történik, ami által az eddigi szabályozásban garantált paritás elvét felszámolva, biztosított a kormányoldali befolyás és túlsúly.

8. A politikai kiegyensúlyozottság követelménye mellett sérül **az AB korábbi iránymutatása** is. Az AB rámutatott arra is, hogy nemcsak a kormány, hanem **a parlament egésze sem juthat meghatározó befolyáshoz**. Az új szabályzás viszont megszünteti a kuratóriumban a civil szervezetek képviseletét is.

Az Rttv. 62 § szerinti Közzolgálati Kuratórium megalakításának szabályai abban is ellentétesek a közzolgálati médiaszolgáltatók társadalmi felügyeletének Alkotmányban rögzített követelményével, hogy megfosztják ezen társadalmi szervezeteket az eddigiekben megillető, a tulajdonosi jogokat gyakorló Kuratóriumokban való jelenléttől.

A társadalmi szervezetek ellenőrző szerepe a Közzolgálati Testületben való részvételre korlátozódik, mely tevékenységét, jogosítványait nézve a gyakorlatban javaslattevő és véleményező szerepet játszik.

9. Ezen túl **kifogásolható a Közzolgálati Testület hatáskörébe utalt (Közzolgálati) Kódex első elfogadásának módja**, melyet a módosítás a Médiateanács hatáskörébe utal. Ennek célja, hogy már a kezdetekkor közvetlen kormánypárti befolyást biztosítson a közzolgálati műsorszolgáltatás tartalmának kialakítására.

10. A közzolgálati média függetlenségét és pártatlanságát védő alkotmányos garanciákba ütköznek a Magyar Televízió, a Magyar Rádió és a Duna Televízió **vezérigazgatói megválasztásának szabályai**.

A szakmai előfeltételekhez kötött nyílt pályázat kizárásával, az Rttv. módosítása **a Médiateanács Miniszterelnök által delegált Elnökének diszkrecionális jogkörébe utalja a vezérigazgató-jelölteknek megnevezését**, melyet a Médiateanács elfogadása után a Kuratórium elé terjesztenek döntésre. A korábbiakban vázolt kormányoldali többség számára ilyen formán garantált az egyoldalú döntés lehetősége.

II: Az Alkotmány irányadó rendelkezései és az Alkotmánybíróság ide

vonatkozó határozatai

Fenti jogszabályhelyek álláspontunk szerint súlyosan sértik az Alkotmány 61.§-t az 37/1992. (VI. 10.) AB határozat és a 22/1999. (VI. 30.) AB határozat alapján.

Az Alkotmány 61. § többek között kimondja: (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás és a szólás szabadságához, továbbá a közérdekű adatok megismeréséhez, valamint terjesztéséhez.

(2) A Magyar Köztársaság elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét.

(3) A demokratikus közvélemény kialakítása érdekében mindenkinek joga van a megfelelő tájékoztatáshoz a közügyek tekintetében.

37/1992. (VI. 10.) AB határozat a fenti elvek érvényesülés érdekében kimondja, hogy : "ki kell zárnia azt a lehetőséget, hogy állami szervek, vagy bármely társadalmi csoport a műsor tartalmát úgy befolyásolja, hogy a társadalomban meglévő vélemények bemutatásának teljessége, arányainak kiegyensúlyozottsága, valósághű kifejezése, illetve a tájékoztatás elfogulatlansága megsérüljön. Az Alkotmány megköveteli a rádió és a televízió szabadságát az „államtól” és egyes társadalmi csoportoktól. Nem lehet tehát olyan jogosítványuk, amelyekkel a műsorkínálatot egyoldalúvá tehetik, vagy tartalmára meghatározó befolyást gyakorolhatnak. Ez a tilalom a közvetett befolyásolásra és a befolyásolás lehetőségére is vonatkozik.

Az „állami szervektől” való szabadság követelménye - a műsorok tartalmát illetően - a törvényhozással és a Kormánnyal szemben egyaránt fennáll. Mindkettő ki van téve a nyilvános kritikának és a társadalom azon keresztüli ellenőrzésének. Ezért egyiknek sem lehetnek eszközei a rádióban és televízióban közzétett vélemények tartalmi befolyásolására. Az Országgyűlés meghatározó tartalmi befolyása a rádióban és a televízióban éppen úgy alkotmányellenes, mint a Kormányé. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát garantáló sajátos képviseletől idegen az, hogy kizárólag vagy meghatározóan a társadalom politikai képviselete ismétlődjék meg benne. Pártok konszenzusa, még kevésbé csupán a parlamenti pártok konszenzusa, nem alkalmas arra, hogy alkotmányos garanciát nyújtson a véleményszabadság teljességére. Ellenkezőleg: az államtól való szabadság azt kívánja meg, hogy se a parlament, se a Kormány nem juthasson a műsor tartalmát befolyásolni képes szervezetben meghatározó befolyáshoz; ahogy politikai pártok, azonos feladatra vagy ugyanazon érdek képviseletére létrejött csoportok befolyása sem lehet meghatározó."

22/1999. (VI. 30.) AB határozat kimondja: "Az viszont már garanciális jelentőségű - és pedig nemcsak az adott törvényi konstrukcióban, de az Alkotmány alapján is -, hogy a kuratóriumok elnökségében az ellenzéki és a kormánypárti képviselőcsoportok által jelölt tagok azonos létszámban legyenek jelen. A kuratóriumi elnökségeknek azért kell az Országgyűlésben képviselettel rendelkező pártok pártpolitikai egyensúlyára, illetőleg a kormánypártok és az ellenzéki pártok által jelölt kurátorok számának egyenlő voltára épülniük, mert ellenkező esetben a kuratóriumok elnökségében vagy a Kormány, vagy az ellenzék meghatározó befolyáshoz juthatna."

Álláspontunk szerint az Alkotmány fent idézett szabályából a szintén a fent idézett alkotmánybírósági határozatokból levezethető, hogy az általunk támadott jogszabályok alkotmányosértőek, mert nem garantálják azt, hogy mind a Médiatanácsban, mind a Közalapítvány Kuratóriumában azonos létszámban képviseltessék magukat a kormánypárti és az ellenzéki országgyűlési képviselőcsoportok, és e testületekben pusztán a parlament, illetve a parlamenti többség által választott tagok kapnak helyet. Így véleményünk szerint **a jelenlegi Kormány, illetve a kormányzó pártszövetség a műsorok tartalmára személyi és egyéb döntésein keresztül hatást gyakorolni képes szervezetekben meghatározó befolyáshoz jut.**

III. Kifogások a közszolgálati média finanszírozásának új szabályozásával kapcsolatban.

A közszolgálati média függetlenségének másik kritériuma, hogy a törvényben meghatározott feladatok ellátására szükséges források kiszámíthatóan álljanak rendelkezésre. Ennek hiánya, vagy nem részletes szabályozása ugyanolyan alkotmányos garanciákba ütközik, mint az I. fejezetben részletezett, az Intézményrendszerrel kapcsolatos aggályok.

1. Az Rttv. módosított 84. § 1. **nem rendelkezik egyértelműen** az Alapba befolyt üzemben tartási díjaknak a Magyar Televízió Zrt-t, a Magyar Rádió Zrt-t és a Duna Televízió Zrt-t megillető mértékéről.

2. A 2010. évi LXXXII. törvény 149/C alapján a későbbiekben Országgyűlési határozat rendelkezik a közszolgálati médiaszolgáltatók azon vagyონrészéről, melyek térítésmentesen állami tulajdonba kerülnek. Ezen vagyónrészek kezelését a Műsorszolgáltatás Támogató és Vagyonkezelő Alap végzi a jövőben.

Az Rttv. módosuló 77 §-a alapján, a Médiatanács Elnöke gyakorolja a közszolgáltatási műsorszolgáltatók finanszírozásáért felelős Műsorszolgáltatás Támogató és Vagyonkezelő Alap vezetői felett a munkáltatói jogokat és kizárólagosan jogosult az Alap működését ellenőrző Felügyelő Bizottság tagjainak megbízására is.

Az Alap kezelői jogát gyakorló Médiatanács tagjainak irányítási és ellenőrzési jogköre jelentősen korlátozódik azáltal, hogy ezen kinevezési jogkörök, nem a Kezelőhöz (Médiatanács), hanem egy személyben annak Elnökéhez kötődnek. Ez a rendelkezés egyértelműen korlátozza a Médiatanácsot, mint az Alap kezelőjét e jogainak gyakorlásában.

3. A módosított 84 § 2. bekezdés rendelkezése szerint az Alap az általa kezelt közszolgálati vagyón kezeléséhez a szükséges hányadot közvetlenül használja fel. Az üzemben tartási díj azon részét, melyet az Alap nem használ fel, a közszolgálati műsorszolgáltatók rendelkezésére kell fordítani, melyről a Médiatanács jogosult dönteni.

A közszolgálat műsorszolgáltatók működését biztosító üzemben tartási díj egy részéről tehát e rendelkezés értelmében nem az Országgyűlés, hanem csak a Médiatanács határoz.

A közszolgálati műsorszolgáltatókat megillető üzemben tartási díj mértékével kapcsolatos bizonytalanság álláspontunk szerint abba a körbe tartozik, melyről a költségvetés kontroll alkotmányellenessége tárgyában az Alkotmánybíróság korábban kimondta:

„...a részkérdések bármely szabályozása a garanciák hiánya miatt alkotmányellenes mindaddig, amíg az Országgyűlés nem teljesíti kötelességét és meg nem alkotja az alkotmányos követelményeket kielégítő törvényt... Az Alkotmánybíróság által megkövetelt garanciák hiánya, magában rejti annak lehetőségét, hogy a Kormány a műsorkínálat tartalmára, legalábbis közvetett befolyást gyakorolhasson”.

4. Kifogásoljuk továbbá a törvény 84 § 5 pontját, mely **kivonja a közbeszerzési törvény hatálya alól a Műsorszolgáltatás Támogató és Vagyonkezelő Alapnak a közszolgálati műsorszolgáltatók számára történő beszerzésekkel kapcsolatos szerződéseit**, ami sérti a közmédia működésével kapcsolatos közpénzek ésszerű felhasználásához, átláthatóságához és széles körű nyilvános ellenőrizhetőségéhez fűződő jogokat.

IV. Közjogi érvénytelenség

Előadni kívánjuk, hogy a 2010.évi LXXXII. törvény rendelkezései álláspontunk szerint azért is sértik az Alkotmányt, mivel azok megalkotása során a törvény előterjesztői **nem tartották be a Jogalkotásról szóló (továbbiakban: Jat) ide vonatkozó, alább felsorolt rendelkezéseit:**

A Jat. 18. § (1) bekezdése:

„A jogszabály megalkotása előtt - a tudomány eredményeire támaszkodva - elemezni kell a szabályozni kívánt társadalmi-gazdasági viszonyokat, az állampolgári jogok és kötelességek érvényesülését, az érdek összeütközések feloldásának a lehetőségét, meg kell vizsgálni a szabályozás várható hatását és a végrehajtás feltételeit. Erről a jogalkotót tájékoztatni kell.”

A Jat. 20. §:

„A jogalkalmazó szerveket, a társadalmi szervezeteket és az érdekképviseleti szerveket be kell vonni az olyan jogszabályok tervezetének elkészítésébe, amelyek az általuk képviselt és védett érdekeket, illetőleg társadalmi viszonyokat érintik.”

A törvény előkészítése során az előterjesztők **nem elemezték, hogy az állampolgári jogok, illetve az Alkotmány rendelkezései érvényre jutnak-e a jogszabály elfogadása után**, ezen felül **nem került sor semmilyen érdemi egyeztetésre**, melyet a Jat. 20.§ ír elő. Az előterjesztők **nem vonták be a szakmai, társadalmi szervezeteket és érdekképviseleteket** a tervezet elkészítésébe, továbbá **a jogszabály-tervezet érdemi vitájára elegendő időt nem hagytak**, így, álláspontunk szerint a törvényhozó a jogalkotási eljárás alapvető szabályainak megszegésével fogadta el a fenti törvény-módosítást, így véleményünk az, hogy az Alkotmány 2.§ (1) bekezdéséből levezethető jogállamiság követelménye súlyosan sérült.

Tekintettel arra, hogy Magyarországon olyan helyzet állt elő, hogy egy pártszövetség rendelkezik a parlamenti mandátumok 2/3-ával, jelen esetben a törvénynek a parlamenti képviselők kétharmadának szavazatával történő elfogadása nem "alkotmányos garancia, amelynek lényeges tartalma az országgyűlési képviselők közötti széles körű egyetértés." [1/1999. (II. 24.) AB határozat.

Ezen felül megjegyezni kívánjuk, hogy jelen beadvány 1. pontjában felsorolt, általunk megtámadott jogszabályok **ellentétesek a közösségi szabályozás szellemével és céljával**. Az Alkotmány 7.§ (1) bekezdése szerint „A Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, biztosítja továbbá a vállalt nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját.”

Az EU-ban a nyolcvanas évek közepétől központi kérdésnek tekintik a tagállamok audiovizuális politikájának összehangolását, mivel ez segítheti az egységes európai identitás kialakulását, megerősödését is. Az Európai Parlament az európai audiovizuális politika egységesítésének értelmében 1989 októberében fogadta el A Televíziózás Határok Nélkül című irányelvet, mely az Európai Unió médiaszabályozás gerincét alkotja. Legfontosabb alapelvei: a műsorszolgáltatók függetlenségének, a média pluralizmusának, az információ-áramlás szabadságának, valamint a világos és egységes európai szabályozásnak a biztosítása. Az EU-ban a közös audiovizuális politika nem terjed ki a médiaszabályozás minden területére. De az Unió fontos szempontként tartja számon, hogy a legfontosabb demokratikus alapelvekkel összhangban van-e az adott ország szabályrendszere, és a politikai vezetés nem gyakorol-e túlzott befolyást a médiumokra.

Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve szintén szükségesnek tartja bármilyen (gazdasági vagy politikai) erőfölény kialakulásának megelőzését, a tájékoztatási szektor „pluralizmusának és szabadságának” korlátozása elleni garanciák biztosítását. Az irányelv megerősíti a 2003-as EU bizottsági dokumentumot a tájékozódás szabadságának és

sokoldalúságának fontosságáról. Külön hangsúlyozza, hogy „a fejlődő audiovizuális médiaszolgáltatási ágazatban a közérdekű célok elérését célzó intézkedések hatékonyabbak lesznek, ha azokat a szolgáltatók aktív támogatásával hozzák meg.” A jogszabály előkészítése során azonban, mint jeleztük, valódi egyeztetés nem történt, és a törvény által létrehozott új struktúra a közszolgálati médiumok, valamint a nemzeti hírügynökség irányításának egyoldalúvá tételével az Európai Unióban megkövetelt tájékozási szabadságot is csorbítja.

Az Alkotmány 7.§ idézett bekezdésének értelmében a közösségi jog elsőbbséget élvez, ami azt jelenti, hogy a vele ellentétes nemzeti jogszabály nem érvényesíthető. **Az Európai Bíróság 6/4. sz. határozata kimondja: a csatlakozási szerződés hatálybalépése után semmilyen későbbi egyoldalúan hozott jogi aktus nem érvényesíthető a közösségi szabályozással szemben, márpedig a most elfogadott törvénymódosítás ellentétes az uniós követelményekkel.**

A fenti érvek alapján kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy 2010. évi LXXXII. Törvényt, illetve megtámadott szakaszait az Abtv.43§ (4) bekezdése alapján **visszamenőlegesen és soron kívül, a kihirdetés napjával szíveskedjék teljes mértékben megsemmisíteni.** Álláspontunk szerint a jogbiztonság súlyos sérelmét jelentik a jelen beadványban támadott jogszabályok, ezért az Abtv. 43§ (4) bekezdése szerint kivételes közjogi szankció alkalmazása indokolt.

Budapest, 2010. szeptember 6.

Mesterházy Attila, Lendvai Ildikó, Mandur László, Hiller István

Az indítvány státusa:

Elküldve: 2010. szeptember 6.

Ab-iktatás dátuma:

Az Ab döntése: